

Tình Việt Kiều



Do Isaac Barmat JJR 65 giới thiệu

Tình online có lăm điệu lý thú
Chỉ tội thay cho mấy chú Việt kiều.
Nàng hai mươi, tập tành bước vào yêu,
Chàng sáu hai, tuổi xế chiều sống dậy.
Yêu say đắm, yêu chảng cần che đây,
Từ quen nhau, chàng cảm thấy yêu đời.

Tóc hoa râm, cặp mắt kiêng đòi mồi,
Chàng nhuộm lại, rồi chơi thêm kiêng mát.
Chải mái tóc y chang Châu Nhuận Phát,
Sửa dáng đi chẳng khác Lưu Đức Hoà.
Chàng tin rằng mình có số đào hoa,
Nên mới grab được một cô bồ nhí.

Nhưng chuyện đời có nhiều khi phi lý,
Vừa quen nhau mới chỉ một tháng tròn.
Nàng thì thầm, "Anh yêu có nhớ hôn?
Đúng một tháng, tặng em quà kỷ niệm."
Dân cắt cỏ, cả một đời cần kiệm,
Chàng nghe xong chết lịm nã con người.

Nhưng vì yêu nên cũng ráng gượng cười,
Ra nhà bank rút tiền mua chiếc nhẫn.
Được vài hôm nàng lại làm mặt giận,
"Nói yêu em mà chẳng hiểu cho em
Chat ở ngoài dịch vụ hồng tự nhiên,
Anh hãy gửi ít tiền mua vi tính."

Đang khi yêu, chàng giống như thằng lính,
Chỉ cúi đầu nghe lệnh của quan bà.
Một ngàn đô, nghĩ lại cũng xót xa,
Nhưng thôi kệ, để vui lòng người đẹp.
Bóp của chàng cứ mỗi ngày mỗi xẹp,
Rồi một hôm người đẹp lại phán rằng,

"Từ nhà em ra ngoài phố chặng gần
Em cần có mấy ngàn mua A-môc."
Say men tình, chàng trở thành thằng ngốc,
Còn bao nhiêu cũng "ma róc" đem dâng.
Vì đã lỡ mạo danh là bác sĩ,
Có lẽ đâu nghèo hơn bác thằng Bần.

Chàng kẹt quá rút dần tiền tín dụng,
Để gửi về cung phụng cho người thương.
Trời xui chi cái cảnh đòi ngang trái,
Chàng đi làm, nàng lại được lãnh lương.
Rồi một hôm, chàng quyết định hồi hương
Về Việt Nam thăm người tình bé nhỏ.

Tạm giã biệt với cuộc đời cắt cỏ,
Khoác vét-tông làm bác sĩ chuyên khoa.
Đến phi trường mãi chặng thấy nàng ra,
Chàng nôn nóng vãy taxi đi kiếm.
Tìm đến nơi nỗi mừng vui tắt lịm,
Nàng đang ngồi âu yếm với một người.

Chàng nghẹn ngào không nói được một lời,
Khi nàng hỏi, "Bác ơi, tìm ai đó?
Tôi với bác chưa từng gặp mặt nhau
Sao bỗng nhận là người quen vô cớ?"
Gã thanh niên bỗng chồm lên, hùng hổ
"Ông đi mau, tui xuyt chó bây giờ."

Chàng buồn thiú đưa cặp mắt thẫn thờ,
Đón taxi để đi tìm khách sạn.
Trở về Mỹ sống chuỗi ngày buồn chán,
Chàng mới thè muôn kiếp hận đàn bà.
Đôi khi ngồi nghĩ lại thấy xót xa,
Thiệt là túc, đã già còn dại gái.